

Ps.121; Gk158; Mat.8:14-22; 'It is well with my soul'; 'Man van smarten'; Opw.582; 'No longer slaves'; Ps.68:8

Onderweg moet je óók vooruit kijken!

1. Stilstaan bij het moment wordt ons geleerd op cursus of in het klooster. Maar vaak wordt ook aandacht gevraagd voor 'een punt op de horizon'. Waar wil je naar toe, en waarom? Onze Heiland geeft mooie aanwijzingen voor 'hier en nu' en voor 'daar en later'.
2. 'Opeens' gaat het over de schoonmoeder van Petrus. Een uitvergroting van wat er daarna gebeurt. ALLE mensen die ziek zijn en die komen worden genezen. Wat een mooi plaatje van het 'hier en nu'. Dat paradijsplaatje wil je toch niet meer loslaten? Waarom wil Jezus dan toch naar de overkant? Dat ontdekken we door de vragenstellers.
3. De eerste, iemand die dicht leeft bij de HERE en zijn woord wil Jezus wel volgen. Maakt niet uit waar naar toe! Terwijl Jezus wel onderdak heeft in Kafarnaüm zegt Hij toch dat Hij (de Mensenzoon!) geen plek heeft ergens lekker rustig te gaan liggen. Vreemd! Het geeft iets aan van 'onderweg zijn' en van dat wat Hem nog te wachten staat. Is Jezus' eerste antwoord vreemd, het tweede antwoord is buitengewoon vreemd en ongemakkelijk. De vraag 'mag ik eerst nog mijn vader begraven?' beantwoordt Hij met 'nee, ga mee...'. Als in die tijd je vader stierf mocht je als zoon alles uit je handen te laten vallen om hem te gaan begraven. Wat bedoelt Jezus hier? Geen minachting voor dood en begrafenissen maar Hij wil de man naar voren laten kijken. Naar de overkant, over de 'doodsrivier' naar het leven toe. Op weg naar Golgotha en nog verder. Hij vervult Jesaja 53. Met Johannes: zie het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt! Er is dus een hoger doel dan de genezingen in Israël, nl. vergeving voor mensen die van alle kanten komen (Mat.8:11). Om dat 'tussen de oren te krijgen' ontbrak er ooit een man op een begrafenissen en was de getrouwde Petrus ook discipel en regelmatig niet thuis.
4. Wat mooi als je heel erg kunt genieten in en van het hier en nu! Nog mooier als je tegelijkertijd weet dat je 'pelgrim' bent: onderweg. En doe het goede als je het grote geluk ontvangen hebt om kind van God te mogen zijn. Zo ging de genezen schoonmoeder van Petrus dienen en jij misschien ook of iets anders...

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Lukt het om 'hier en nu' in je leven te combineren met 'daar en later'? Lukt het je om de verhouding tussen 'vergeving en genezing' goed te zien? Wat heb je nodig om hiermee verder te komen en/of in te groeien?
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: de H . r . J . zus m . . kte h . . r v . . l me . sen beter! Ook ver . . lde Hij dingen die de m . ns . n n . . t zo sn . l begr . pen. Jouw . . d . rs wel d . s dat k . n je m . . i eens vragen 😊. H . b je een fijne v . kan . ie ge . ad? G . . . . . s!
3. 'Tegenover doden die elkaar maar moeten begraven staan levenden die elkaar het leven moeten geven. T.o. de grote begraver, de dood, staat Jezus die naar het leven leidt. Wie Hem volgt, wordt bij het graf weggeleid en komt met de zoon van Adam op een kerkhofloze nieuwe aarde. Zelf gaat Hij door de dood heen ('geen plek om hier het hoofd neer te leggen'), maar zijn volgelingen moeten de dood vergeten: zij volgen naar het leven'
4. 'Wat geen mens ter wereld mag zeggen (laat die begrafenissen maar) mocht de Vorst van het leven uitspreken. In zijn mond was het geen onderschatting van kinderplicht of begrafenissen-eer, maar onthulling van zijn reisdoel: de zoon van Adam maakt het laatste woord op aarde (de dood) tot een verleden tijd!'
5. **Bijbelrooster:** zondag Jesaja 53; maandag Luc.9:51-62 (let op de verschillen!); dinsdag Mat.9:1-17 (6 Mensenzoon); woensdag Mat.20 (28 Mensenzoon); donderdag Mat.26:57-75 (64 Mensenzoon); vrijdag Mat.27:57-61 (vgl.Mat.8:20); zaterdag Gen.49:29-50:14 (hoeveel aandacht voor begrafenissen!). Liefhebbers: 1Kon.19:19-21

Ps.121; Gk158; Mat.8:14-22; 'It is well with my soul'; 'Man van smarten'; Opw.582; 'No longer slaves'; Ps.68:8

Blok 1. 'Zen' zeggen en dan je armen een beetje uit elkaar doen.

Dat is helemaal in. Net als cursussen mindful-zijn.

Je concentreren op het hier en nu. Op een rozijn kauwen en goed proeven en ervaren wat er gebeurt.

Te drukke mensen wordt vaak geadviseerd om meer in het moment te leven.

En om niet lekker in de natuur te wandelen en ondertussen met je hoofd bij je werk te zijn. Maar dan juist lekker te wandelen, te kijken, te ruiken.

Heel wat mensen zien het als een uitdaging om een weekend of langer naar een klooster te gaan. Dat is eerst afkicken (lever je telefoon maar in...), maar het levert ook een bepaalde kwaliteit van leven op.

Hier en nu. Dit moment. Stil worden. Tot rust komen.

Niet verder kijken dan hier. Populair.

Tegelijkertijd hoor je ook nog wel eens dat je vooruit moet kijken.

Dat je verder moet kijken dan het moment. Dat je een punt moet zetten aan de horizon.

Dat helpt dan juist om goed te weten wat je vandaag hebt te doen.

Als mensen het een hele klus vinden om een schip te bouwen moet je ze leren verlangen naar de zee. Dan weet je waar je het allemaal voor doet.

Als je in groep 8 moet nadenken over de middelbare school dan denk jij bij de open dagen misschien aan wat je op de dag zelf leuk vond of hoe ver het fietsen is.

Maar pa en ma willen dan ook graag dat je ook even over je toekomst nadenkt. Over een diploma. En of er wel werk te krijgen is in dat vak.

Ik denk dat het bijbelgedeelte van vandaag ons op beide vlakken kan helpen.

Er zit iets heel intens in voor dat moment zelf maar er zit ook iets indringends in voor als het gaat over de toekomst. Ga je mee op zoek?

Blok 2. En dit bijbelgedeelte begint met hele prachtige beelden over het 'hier en nu'.

Situaties waarbij het vast heel makkelijk is geweest om erg bij het moment te blijven.

Omdat het zo mooi is, zo overweldigend. Zo over Jezus...

Wat dan? We ontdekken hier dat de 'grote' Petrus getrouwd is geweest want zijn schoonmoeder is ziek.

Je zou Marcus en Lucas er nog eens bij moeten pakken om te ontdekken dat het hier maar niet gaat om een beetje koorts. Dan zou paracetamol misschien ook wel voldoende zijn geweest.

Nee, het gaat hier in deze situatie erom dat Jezus in de synagoge een demon heeft uitgedreven en dat bij thuiskomst in het huis van Petrus zijn schoonmoeder plotseling overvallen was door een hevige koortsaanval.

Door het feit dat Jezus deze 'koorts' bestraffend toespreekt (vgl. Lucas 4:35 en 39) kun je bedenken dat de satan een tegenaanval inzet na de bevrijding in de synagoge.

Via een demon wordt de schoonmoeder van Petrus aangevallen.

Het gaat niet om een griepje maar om een demonische aanval.

Door aanraking en een machtswoord wordt deze vrouw genezen door Jezus.

We moeten ons zelf even terugplaatsen naar die tijd.

Jezus gaat optreden, het Koninkrijk van God gaat doorbreken en in de heilsgeschiedenis gaan we een belangrijke fase in en de duivel zet als het ware een cordon boze geesten in om deze bevrijdende doorbraak tegen te houden. Wat een spanning!

Deze schoonmoeder is even een uitvergroting, een individueel plaatje van wat er in het grote geheel gebeurt op dat moment.

Let op: iedereen die ziek is komt en ALLEN (!) worden genezen.

En wat een autoriteit: met een enkel bevel... wordt iedereen genezen.

Een machtswoord van de Heiland, de Mensenzoon, is genoeg....

Wie volgt? Wie volgt? Wat moet dat prachtig zijn geweest.

Een moment om vast te houden.

Een moment van hier en nu, van diep geluk.

Paradijs. Herstel. Doorbraak van het Koninkrijk van God. Nu gebeurt het.

Maar dan dat vreemde moment. Hij zag al die mensen om zich heen en besluit dan naar de overkant te gaan.

Het lijkt zo'n onbeduidend zinnetje maar hier zit heel veel aan vast.

In het 'hier en nu' worden talloze mensen genezen, je wilt het vasthouden, maar Jezus wil naar de overkant.

Waarom? En dat is wat we kunnen ontdekken als we letten op de twee ontmoetingen die Mattheus hierna beschrijft.

Probeer het mee te maken want het geeft inzicht in onze Heer en in het Koninkrijk.

Blok 3. Jezus geeft aan naar de 'overkant' te willen en een trouwe gelovige aarzelt geen moment en biedt aan om mee te gaan.

Een schriftgeleerde nog wel. Iemand die thuis is bij God en bij zijn woorden...

Hoe mooi wil je het hebben? Radicaal komt hij over de brug: Meester, ik zal U volgen waarheen U ook gaat. Onvoorwaardelijk... Je zult er maar een hoop van in je gemeente hebben zitten, die er zo in staan. Probeer het je eens voor te stellen. En sta stil bij jezelf.

De nieuwe Rabbi begint aan een spannend project. Geen idee waar naar toe.

En iemand zegt: ik doe mee!

Wat vreemd om dan het antwoord van de Here Jezus te horen.

Is het zelfmedelijden waarmee Hij aangeeft dat Hij slechter af is dan vogels en vossen?

Een vos heeft een hol om in weg te kruipen.

Een vogel heeft een nest om lekker uit te rusten maar Hij niet....

Hij die toch een woonplaats had in Kafarnaüm..., waarom dit antwoord?

Ik denk dat Hij met dit antwoord wat verder weg wil kijken dan alleen dit moment.

Ja, Hij had hier ergens een woonplaats.

Maar Hij wil hier ook duidelijk maken dat Hij uiteindelijk niet echt een plaats heeft waar Hij rust kan vinden. Althans als het gaat om het zijn onder de mensen.

Er zit iets in zijn optreden dat staat voor rusteloosheid, voor onderweg zijn.

Enerzijds om langs de straten en wegen te gaan om te verkondigen en te genezen.

Hij is hier met een doel.

Anderzijds ook omdat mensen Hem de rust niet gunnen.

En dat ze Hem niet begrepen hebben.

En het er uiteindelijk op uit zal draaien dat de mensen Hem grijpen.

En zijn hoofd pas kan rusten als Hij hangt aan een kruis....

Hij is hier niet gekomen om uit te rusten en een fijn plekje te hebben!

Dus voordat je zegt 'ik zal U volgen' is het goed om dat te realiseren.

Ook als je vanmorgen in deze dienst denkt/zegt 'ik zal U volgen', bedenk dan eerst even wat de gevolgen kunnen zijn. En wie je dus volgen gaat. Jezus is eerlijk hierin!

Is het eerste gesprek een beetje vreemd, het tweede gesprek is nog veel vreemder.

En ik ben er bijna van overtuigd dat wij, als we er eerlijk naar luisteren, verbaasd zullen zijn. Maar misschien ook wel verbijsterd! Of boos?

Want die tweede gesprekspartner wil ook mee. Mooi toch?
Maar er is iets ingrijpends gebeurd.
Los van al die mooie genezingsverhalen is er toch iemand overleden.
De vader van deze man. En misschien ging dat ook nog wel door hem heen.
Waarom is mijn vader overleden terwijl deze Jezus net heel veel mensen genezen heeft?
En te midden van al het verdriet voelde hij als zoon onmiddellijk aan dat hij hier nu zijn taak te verrichten had.
Als in die tijd je vader overleed dan mocht je onmiddellijk alles uit je handen laten vallen om te gaan doen wat je hoort te doen.
Met groot respect en vanuit diepe verbondenheid ging je de begrafenis regelen.
Er waren voor Joodse mannen een aantal plichten.
Zo moesten zij 's morgens uitspreken van het Deut.6-gebed: Het 'hoor Israël'...
En de Thora moest bestudeerd worden want dat waren de woorden van God.
Daarom zijn veel Joden zo goed thuis in de woorden van God in het O.T. en kennen ze vaak ook hele stukken uit hun hoofd.
En zo moest een priester er altijd voor waken dat hij geen dode mensen aanraakte.
Maar voor al deze situaties geldt: als je vader overlijdt gaat dat voor.
Laat het 'hoor Israël' gebed maar even voor wat het is.
Laat het bestuderen van de Torah maar even voor wat het is.
Laat je priesterlijke taken maar voor wat het is maar zorg voor je vader.
Regel een mooie, waardevolle begrafenis.
Als je nog wat wilt proeven van die sfeer zou je in Genesis nog eens terug kunnen lezen hoe het gaat als Jakob gestorven is en hoe Jozef, zijn zoon, daar mee omgaat.

Dus... hier zegt iemand tegen Jezus 'ik wil graag eerst nog mijn vader gaan begraven'.
En dan zegt de Here Jezus: 'volg Mij en laat de doden hun doden begraven'.
Er zijn heel wat pogingen gedaan om deze woorden van de Here Jezus te begrijpen.
Om ze te verzachten door het ongemakkelijke eraf te redeneren.
Bijv. dat de vader nog niet gestorven was maar er slecht aan toe was.
Of dat het om een ritueel ging dat een jaar na de begrafenis uitgevoerd moest worden.
Wat betekenen deze woorden volgens mij?
Op geen enkele manier een minachting van een mooie begrafenis.
Je zou het in deze situatie zo kunnen zeggen: let nu niet op wat achter je ligt maar kijk naar wat voor je ligt. Dus in dit ene, unieke geval, in deze situatie en op dit moment zegt Jezus tegen iemand: ga maar niet naar de begrafenis toe.
Laten zij het maar redden met elkaar. Ga jij nu met Mij mee.
Ik denk dat het gezien moet worden als een teken waar op dat moment weinig van begrepen werd. En het zal ook niet makkelijk gevallen zijn.
Onbegrip en eenzaamheid waren mogelijk het deel van deze man.
Misschien wel een dikke ruzie gehad thuis over zijn gedrag.
En dit is ook het moment dat we even weg moeten bij het 'hier en nu' van dat moment.
Met al die prachtige momenten van genezing. Van die grote feesten in de gezinnen omdat er iemand uit het gezin ziek was en weer gezond is verklaard.
Hier wil Jezus duidelijk maken waar het nu eigenlijk allemaal om gaat.
Dus let op: niet zeggen dat altijd en overal begrafenissen niet belangrijk zijn.
Dan heb je het verkeerd begrepen.
Op dit moment, als Jezus van plan is om naar de overkant te gaan moet deze man volgen. Vergetende wat achter je ligt moet je kijken naar wat voor je ligt.
Mee naar de overkant.
Het moment dat Lucas dit beschrijft geeft daar nog wat meer zicht op.
In Lucas 9,51 lezen we dat Jezus vastberaden op weg gaat naar Jeruzalem.

De mensen denken om koning te worden in Jeruzalem.
Hij weet dat het is om te lijden en te sterven.
Dat heeft nu de hoogste prioriteit. Al het andere moet wijken.
In Lucas 9:60 lezen we 'laat de doden hun doden begraven; maar ga gij heen en verkondig het koninkrijk Gods'.
Daar gaat het om! We gaan naar de overkant. Het koninkrijk van God breekt door.
En tegen een ander: 'Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God'.
Wil je nu dode mensen begraven of wil je dode mensen tot leven brengen?
Daar gaat het hier om.

Met het genezen van al die zieke en bezeten mensen wordt duidelijk gemaakt dat de grote definitieve strijd is begonnen.
Overwinning op de grote tegenstander. Overwinning op de dood.
Het leven zal triomferen omdat deze MENSENZOON (Mat.8:20) het menselijke bestaan is binnengestapt.
Als zoon van Abraham en David (Mat.1,1), maar ook als tweede Adam stapt Hij het menselijk bestaan binnen om het van binnenuit te vernieuwen en te redden.
Koninklijk, vol gezag. Over het water heen naar de overkant.
Iemand noemde deze reis symbolisch de doorgang door de doodsrivier heen.

Op weg naar Golgotha.
Om onze zonden op zich te nemen.
Hier wordt Jesaja 53 vervuld.

De ziekten zijn een teken van iets dat nog groter is: onze schuld.
Er is een hoger doel dan die genezingen in Israël.
Jezus moet naar de overkant om de prijs van de schuld te betalen.
Zoals Johannes de Doper dat ook al eerder zei: zie het lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt. Niet allereerst de ziekten!

Jezus, op weg naar de overkant, op weg naar Goede Vrijdag.
Maar ook op weg naar Pasen, op weg naar het leven!
Op weg terug naar zijn Vader.
Op weg naar de wederkomst. Voorlopig nog geen tijd om zijn hoofd lekker rustig neer te leggen. Integendeel...

Ja, en vanuit die missie, met dat doel kan het zijn dat de getrouwde Petrus tegelijkertijd ook discipel is geworden.
Iemand die er vast niet elke maaltijd thuis bij is geweest toen hij Jezus volgde.
Daar moet je geen patronen uit gaan kopiëren, doe dat vooral niet!, maar het staat voor een teken op dat moment.
En daarom ontbrak er een keer een man op de begrafenis van zijn vader.
Daar moet je geen patroon van maken maar het staat voor een teken op dat moment.
Na Pasen zullen ze het vast beter begrepen hebben, ook al bleef dat gemis toen bij die begrafenis misschien wel een kwetsbare plek binnen de familie.
Laat deze woorden eens rustig op je inwerken en neem de tijd om ook bij jezelf stil te staan...

Blok 4. Ik zou graag willen dat je vanuit deze woorden van God onder de indruk komt en blijft van de macht en autoriteit van onze Heiland, de Mensenzoon Jezus Christus.
Hij is gekomen om alles recht te zetten en dat zal Hij doen.
Want dat is zijn verlangen, en het verlangen van zijn Vader en van de heilige Geest.

En wij zijn onderweg.

Waarbij het de kunst is om enorm te kunnen genieten van het 'hier en nu'. Wat is de zondag daar ook een mooie dag voor!

We zijn het wel eens wat kwijt geraakt in de snelheid en vluchtigheid van het leven.

Bezig met straks en hoe het allemaal moet en zus en zo.

Maar gewoon genieten. Hier en nu. Zeker als er iets te proeven valt van die paradijs sfeer van het begin en hoe Jezus hier in Mat.8 mensen beter maakt.

Het voorjaar. De zonnestralen. De sneeuwkllokjes en de krokussen.

De lucht van het voorjaar. De boeren die weer druk bezig gaan.

Ok, je kunt naar het klooster gaan en je kunt op cursus maar je kunt ook zeggen tegen jezelf en elkaar: vier het leven. Geniet van al het moois dat God je nu al wil schenken!

Een mooie ontmoeting. Ontluikende liefde. Een fijne vergadering vol humor en diepgang.

En tegelijkertijd.... Ik ben hier op aarde een pelgrim.

Onderweg want het mooiste komt nog.

Dat punt op de horizon mag mijn leven gaan kleuren en richting geven.

De toekomst is zeker, ja eindeloos goed... Voor ieder die gelooft.

Laat het je leven vandaag gaan kleuren.

De schoonmoeder van Petrus werd genezen en ze zette haar gezondheid in binnen het koninkrijk van God. Ze ging Jezus dienen. Mooi voorbeeld.

Doe dat ook of doe iets anders maar ga samen voor de goede dingen.

Jezus volgen heeft de hoogste prioriteit.

Ga allemaal in de gemeente, als je gezond bent, iets doen om van deze gemeente een plek te maken waar we Hem kunnen leren kennen en het echte leven kunnen vieren.

Als iedereen die gezond is één klus gaat doen in de gemeente, dan moet je eens zien!

Vandaag heb je nog de tijd om namen voor ambtsdragers op te geven.

Maandag is er nog tijd om eens te vragen waar er vacatures zijn.

Een te kleine groep mensen werkt te hard om hier alles te laten draaien.

Je bent hier niet om consument te zijn maar om jezelf te geven aan Hem.

Om Hem te volgen. Om zijn Koninkrijk te verkondigen.

Aan onszelf. Aan onze jongeren. Aan de inwoners hier in Berkum.

Om Hem te eren. Om daar je voldoening in te vinden. Heerlijk toch? Amen.